

[Justitsministeren.]

tænker her navnlig på markedsføringsloven og den såkaldte generalklausul i aftalelovens § 36. Endvidere er der af forbrugerkommissionen stillet forslag om en civilretlig forbrugerlovgivning. Det er et gennemgående træk i forbrugerkommissionens forslag, at en række regler om køb m. v. ikke bør kunne fraviges til skade for forbrugerne.

Det er efter min opfattelse naturligt i fortsættelse af denne tankegang at gennemføre en regel om, at der ikke i forbrugerforhold kan træffes aftale om en højere morante end diskontoen plus 2 pct. Herved vil man bl. a. opnå, at man ikke gennem klausuler i standardkontrakter betinger sig en rente, der ligger over de normale morarentesatser.

Jeg er klar over, at der også kan anføres argumenter mod en ufravigelig morarentesats, og jeg er naturligvis villig til at drøfte disse problemer under den videre behandling af lovforslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Haarder) (V):

Jeg skal herved fremsætte forslag til folketingsbeslutning om nyvurdering af byggeplaner i undervisningssektoren.

Forslaget tilsigter at rette op på det misforhold, der består mellem på den ene side finanslovsforslagets anlægsudgifter på 1.710 millioner kroner på de højere og videregående uddannelser de næste fire år og på den anden side de katastrofale dårlige beskæftigelsesudsigter for størstedelen af de unge, der gennemfører disse uddannelser.

Af humanistisk og naturvidenskabeligt uddannede kandidater vil der f. eks. inden 1980 være uddannet nok til at dække behovet helt frem til 1990. Resten må finde andet arbejde. Selv med en halvering af den årlige tilgang vil der i 1990 være over dobbelt så mange færdiguddannede, som der er behov for. Man må derfor forudse stærkt reduceret tilgang til mange studier enten ved adgangsregulering eller bedre, ved at de unge ændrer studievalg under indtryk af de ændrede fremtidsmuligheder.

Man skulle tro, at denne situation førte til, at regeringen i det mindste bremsede planerne om yderligere nyanlæg på universiteterne. Men finanslovsforslaget viser kun et svagt fald i de årlige investeringer fra 467 millioner det første

år stigende til 470 det næste år og derefter svagt faldende til 400 og 373 millioner de følgende år. Byggeplanerne er tydeligt nok blevet til i en periode, hvor behovet syntes umætteligt på grund af de enorme personaleforøgelse hos det offentlige (hvor tre fjerdedele af de længstuddannede traditionelt har fundet ansættelse). I kraft af trægheden og de skabte forventninger er planerne derefter blevet overført fra finanslov til finanslov, skønt der ret indlysende er større behov for investeringer i andre dele af uddannelsessektoren og i det øvrige samfund.

Denne skævhed i prioriteringen af de offentlige udgifter må rettes op gennem en nyvurdering af alle de byggeplaner, som det endnu er muligt at ændre.

Forhåbentlig kommer der meget snart en afklaring på erhvervsuddannelsernes fremtid, således at statens udgifter på næsten en halv milliard kroner til byggeri på dette område de næste fire år ligeledes kan blive underkastet en nyvurdering i lyset heraf.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om Danmarks Riges fiskeriterritorium.

(Lovforslag nr. L 102. Fremsat 9/11 76. Første behandling 23/11 76. Betænkning 10/12 76. Anden behandling 15/12 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Maigaard (SF):

Da jeg ikke kunne deltage i debatten ved andenbehandlingen på grund af det, man kalder europæiske forpligtelser, skal jeg kort præcisere vort standpunkt til lovforslaget.

Vi tiltræder lovforslaget og er med i flertallet, men vi vil gerne understrege, at vi ikke hermed har taget stilling til – det kan vi naturligvis ikke – den måde, statsministeren vil bruge sin bemyndigelse på. Han får jo en bemyndigelse, men vi har naturligvis ikke taget stilling til den måde, bemyndigelsen administreres på. Vi har således ikke taget stilling til etablering af et EF-hav. Jeg understreger endvidere, at socialistisk folkeparti er villig til at bidrage med de fornødne midler til den udvi-